

10 x 10 fashion VÝZVA 3
Aktuálně

Naomi Adachi,
děvče do hry! 4
Interview

PÁRTY na konec
školního roku 6
Inspirace

Martin SMITH 7
Intonace

Neboj se MILOVAT 8
Interakce

VÝLET s tátou 9
Inside

ODPUŠTĚNÍ a láska 10
Duchovní injekce

Cesta POZNÁNÍ 11
Fotoromán

Rady DO ŠKOLY 12
IN mluví

BALÍME SE na cesty 15
IN tip

Vždycky NEJLEPŠÍ 18
IN story

Řešíme VZTAHY 19
IN kognito

Co je vlastně KRÁSA 20
IN action

Zapoj svoje
MOZKOVÉ závitky 22
Intelekt

Poslední školní hlášky 23
Zábava

Očekávání

Taky někdy míváte očekávání, že? Malá, velká, splnitelná i nerealizovatelná. Můžou to být očekávání, že zrovna tenthle výlet a spolčo budou něčím výjimečné nebo že nás někdo překvapí, že někoho potkáme, že něco zažijeme... Vlastně to může být cokoliv. Ale úplně ze všeho nejhorší jsou narozeninová očekávání, ta má totiž snad každý, protože v tento den se přece musí stát něco výjimečného. Nebo ne?

Já taky vždycky něco očekávám a v duchu si říkám: „Bylo by super, kdyby...“ Pak si začnu plánovat a už přemýšlím, jak to bude, až mě někdo překvapí na moje narozeniny a něčím mi vyrazí dech. To pak chodím a všude vykládám, co bych chtěla a jak bych si to představovala. A někdy ani nic neříkám a jenom předpokládám, že lidé okolo mě umí číst myšlenky, pochopí, co chci, a překvapí mě. A

ono se nakonec nestane vůbec nic z toho, co jsem si představovala.

Dopadne to akorát tak, že jsem zklamaná, protože jsem nedostala dárky, co jsem chtěla, dort jsem si taky představovala jinak a někteří lidé si na mě vůbec nevzpomněli... Pak si říkám, že vůbec nejlepší by bylo, kdybych nic neočekávala, protože pak bych přece nebyla zklamaná, že se moje očekávání nevyplnila. V tomhle naštvaní a zklamání se ztrácí všechny ty krásné věci, za které bych měla být vděčná, že si na mě vzpomnělo tolik lidí, že jsem dostala dárky, že jsem mohla posedět s rodinou...

A můžeme se na to podívat ještě z druhé strany. Kdy jsem já takhle někoho překvapila? Kdy jsem se snažila druhému udělat radost, ať už k narozeninám nebo prostě jen tak? To se mi najednou začne vybavovat, jak jsem dárek pro kamarádku vybírala pět minut, abych to měla co nejdřív z krku a abych jí tedy něco k těm narozeninám dala. A kolikrát jsem zapomněla na něčí narozeniny? Tak to radši ani nebudu počítat.

Kdo by asi tak chtěl dělat narozeninové překvapení kamarádce, která dává pochybné dárky, tváří se jako kakabus, když rozbaluje svoje dárky, a ještě zapomene popřát ostatním? Vlastně ono už je to napsané v Bibli: „Jak chcete, aby lidé jednali s vámi, tak jedněte vy s nimi.“ (Lk 6, 31) Pořád je to jen já, já, já, ale že jsou tu druzí, na to je tak snadné zapomenout, i když bychom neměli. Martina

Co někomu dáš,
vrátí se ti rozmnožené.

Článek z

ViRA.CZ
VÍRA NA INTERNETU

